

PAGINA A DOUA

ZIUA NAȚIONALĂ A LIMBII ROMÂNE – istoricul propunerii pentru o sărbătoare națională a tuturor românilor

**SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A LIMBII ROMÂNE
a avut loc și în anul 2012 în localități din țară și în comunități ale românilor de pretutindeni!**

FACT CARE NE ÎNCURAJEAZĂ SĂ ÎNCERCĂM O RECAPITULARE A CELOR CINCI ANI DE EFORTURI PE CARE LE FACE PUBLICAȚIA NOASTRĂ PENTRU IMPUNEREA EI.

PENTRU CĂ, ÎNCĂ DE LAPRIMUL NUMĂR, PUBLICAȚIA ACEASTA A AVUT DREPT SCOP PRINCIPAL PENTRU TOT SPATIUL DE VORBIRE A LIMBII ROMÂNE, O SĂRBĂTOARE A CĂREI INSTITUIREA ȘI LEGIFERARE SĂ NE UNEASCĂ "ÎN CUGET ȘI-N SIMȚIRI"

**IATĂ AICI CE PUBLICAM
ÎN NUMĂRUL 6 DIN ANUL 2010:**

**SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ
A LIMBII ROMÂNE**

**NE AFLĂM ÎN AL TREILEA AN DE SĂRBĂTORIRE,
AL TREILEA AN DE CÂND PROPUNEREA
NOASTRĂ A PRINS VIAȚĂ ÎN LOCALITĂȚILE
ȘI COMUNITĂȚILE ROMÂNILOR**

EXPUNERE DE MOTIV

Apelul lansat de cea de a șaptea ediție a Consiliului Național al Intelectualilor de la Sora privind instituirea unei SĂRBĂTORI A LIMBII ROMÂNE, susținutele din cadrul acestei Consiliului precum și cele organizate pe parcursul anilor 2007 și 2008, de revista „Alba românească” au determinat obiectul organizării neguvernamentale de utilitate publică „Asociația Comunitar din România” și „Fundația Episcopiei Bisericii Ortodoxe Române pentru Progresul Școlii Românești” să organizeze în luna august 2010 o serie de manifestări în țară și străinătate menținând această sărbătoare. Concomitent s-a creat și un blog nouist de opinie publică pentru permanentizarea ei, din care au rezultat o serie de întâlniri ale unor comitete locale și ale unor organizații neguvernamentale printr-un acordare (data de 24 august pentru desfășurarea acestei sărbători în diferite localități din țară).

Într-un astfel de context, în luna august 2010 s-a lansat pe internet și în multe localități din țară și în comunități ale românilor de pretutindeni, un apel toc pentru prima dată manifestării printr-o ZIUA NAȚIONALĂ A LIMBII ROMÂNE.

Amurgul or oficializării lor prin hotărâri ale consiliilor locale, consiliile evocative, sărbătoresc, de comunicare științifică, artistică istorică sau adunare populară cu entuziasm programe artistice referitoare cu evidență atât interesul cu care inițiativa a fost întâmpinată și puse în discuție în cadrul de discuții onlinească din țară și străinătate, cât și nevoia pentru viitor a oficializării acestei Sărbători prin formele legislative de drept.

Menționăm că o asemenea sărbătoare este marcată oficial, an de an, în comunitățile românești din Spania și Brazilia la, la cele populare cunoscute de unele țări comunitare, au sărbătorit de multe ori printr-o tradiție unele manifestări cunoscute cum sunt: Ziua Fonetică, Sărbătorile locale de Comunitățile Bisericești, Ziua Culturii Hispanice, Manifestările comune ale celor de limbă arabă, Manifestări de limbă germană ale unor universități din Germania, Elveția și Austria, Simpozioanele limbilor slavice, etc... Cu, ca exemple chiar din viața noastră: Colocul comun al limbilor locale organizat de Tercia și bisericească prin

amplasarea și elocința ei, Ziua Mondială a Magnatilor care a devenit tradițională prin manifestările de unitate sărbătorite de magnați în întreaga lume.

Nevoia unei asemenea forme de manifestare sărbătorită pentru limba română și demonstrează faptul că au existat, încă din zilele noastre, organizații care au fost susținute de societate publică și ONG-uri din țară și din lume, că au avut un rol memorabil atât pe planul științific și cultural cât și pe cel al promovării, prin contribuția unor persoane personalități culturale românești de prestigiu, prin rețeaua internet care s-a constituit activitate sunt de localități din țară și multe comunități din străinătate, prin întâlnirile cu tot mai multe localități și comunități românești, cu tot mai multe publicații culturale/scientifice de limbă română, cu tot mai multe personalități culturale și literare de cunoscut. Câte două organizații românești au primit zecești de multe înștiințări publice și țară de susținere a acestei inițiative, demonstrând interesul pentru ea a unor largi categorii de vorbitori ai limbii române, iar ele se angajaseră să facă tot ce stăteau în putință pentru a promova și susține această inițiativă. Într-o astfel de situație de fapt, este necesar să se constituie un comitet de lucru care să organizeze și să susțină aceste activități, să impună, să susțină și să anime sarcinile an de an în județe, localități și comunități românești, monitorizându-le și acordându-le suport intelectual, în așa fel încât ZIUA NAȚIONALĂ A LIMBII ROMÂNE să devină una dintre cele mai mari sărbători populare ale românilor și să se impună în viața și conștiința, pornind de la considerente prezentate mai sus laocul prezenta propunere legislativă privind INSTITUIREA ZILEI NAȚIONALE A LIMBII ROMÂNE în scopul lămurii de unitate prin limbă a tuturor sărbătorilor de limbă românească.

Senatul
Senatul
Deputat Valentin Bănescu
Senatul
Senatul
Senatul

ACEASTA EXPUNERE DE MOTIVE ÎNSOTEȘTE LEGEA AFLATĂ LA SENATUL ROMÂNIEI NOI CONTINUĂM SĂRBĂTORIREA VIRTUALĂ ÎN REȚEAUA DE LIMBĂ ȘI SIMȚIRE A ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI ȘI SĂRBĂTORIREA DE FAPT PE CARE O ORGANIZEAZĂ SUTE DE PRIMĂRII DIN ȚARĂ ȘI ZECI DE COMUNITĂȚI DIN ÎNTINSUL LUMII SUITA NOASTRA DE ARTICOLE ESTE PUSĂ LA DISPOZIȚIA TUTUROR PUBLICAȚIILOR ȘI TUTUROR ORGANIZATORILOR DE MANIFESTĂRI PUBLICE CARE VOR SĂ LE PREIA CA TEME DE EXPUNERE

IAR TITLURILE RECOMANDATE ERAU URMĂTOARELE:

Alfabetul dacic în Codexul Rohonczi;

Despre romanii Carpato-Dunareni;

“Înrădăcinarea în spațiul propriu” – în viziunea Părintelui Dumitru STĂNILOAIIE;

LA SUD DE DUNĂRE ÎN JURUL ANULUI 1000;

Limba punjabi, din India, are 2.000 de cuvinte curat românești;

SUPOZIȚII DESPRE O LIMBĂ-MATCĂ A ÎNTREGII EUROPE;

SPINOASA PROBLEMĂ A AROMÂNILOR.

IATĂ ȘI CE PUBLICAM ÎN NUMĂRUL 6 DIN ANUL 2011

**NOI PAȘI ÎNTRU LEGIFERAREA
ZILEI LIMBII ROMANE**

ZIUA NAȚIONALĂ A LIMBII ROMÂNE

Încă de la prima sa apariție, unul dintre primele scopuri declarate ale revistei noastre a fost propunerea instituirii unei importante sărbători naționale prin care românii din țară și de pretutindeni, cu toți vorbitorii limbii românești și cititorii literaturii române să celebreze, laolaltă ca simțire ZIUA LIMBII ROMÂNE.

Alături demersului nostru ne-au fost primarii comunelor și primarii orașelor din România care, prin decizii ale Consiliilor locale și hotărâri ale Asociațiilor lor, au impus pe plan local inaugurarea unor manifestări sărbătorești în jurul datei de 30 august, care s-au continuat și în anii următori, raliindu-se la această inițiativă zeci de asociații și fundații, organizații neguvernamentale și instituții culturale ale românilor din țară și de pretutindeni, universități cu catedre de limbă și literatură română, uniuni de creatori, reviste culturale și literare, formații artistice, comunități ale diasporei românești. În acest mod, pe plan civic, neguvernamental, societatea civilă românească și-a însușit și a pus în operă inițiativa noastră organizându-și tot mai susținut această sărbătoare, iar manifestările ei în diverse localități și comunități au căpătat unitate pe plan virtual, revista noastră organizând o amplă rețea publicistică pe internet, difuzând cele mai semnificative studii de lingvistică română și istorie a limbii române, extrase din lucrări clasice sau nou elaborate lucrări contemporane, care au fost preluate în seminariile și simpoziunile manifestărilor locale și comunitare.

În acest mod, de fapt, Ziua Limbii Române s-a instituit și s-a impus ca dată de sărbătorire, reluându-se în fiecare an care s-a scurs iar, pentru consfințirea ei și de drept, Comisia pentru Cultură, Arte și Mass-media a Senatului României și-a însușit propunerea noastră și a făcut o propunere legislativă semnată de

parlamentari ai legislaturii trecute precum Alexandu Pereș, Viorel Nicula, Constantin David, Adrian Păunescu, Adrian Cioroianu, Petre Străchinaru pe care am publicat-o la vremea respectivă în revista noastră.

În actuala legislatură, după cum se poate vedea din documentele publicate mai jos, un număr impresionant de parlamentari au preluat continuarea demersurilor, fapt pentru care suntem convingși că manifestările din anul 2012 vor căpăta și mai mare amploare.

Iată expunerea de motive și proiectul de Lege:

EXPUNERE DE MOTIVE

la proiectul de

LEGE PRIVIND PROCLAMAREA ZILEI DE 31 AUGUST CA ZI A LIMBII ROMÂNE

Studiul limbii române conduce în mod firesc la crearea posibilităților dezvoltării copiilor și a tinerilor, în sensul în care le deschide acestora perspectiva unei vieți spirituale îmbogățite.

Importanța limbii române nu trebuie marginalizată de tendințele actuale către globalizare, deoarece limba română reprezintă fundamentul identității naționale, un punct deosebit de important pentru consolidarea unei societăți puternice și unite.

Din aproximativ 32 milioane de vorbitori de limba română, 10 milioane trăiesc astăzi în afara granițelor României, răspândiți pe cele 5 continente, (4 milioane de vorbitori de limba română se află în R. Moldova).

Românii din afara granițelor trebuie să simtă că sunt sprijiniți în demersurile lor de păstrare a culturii și identității naționale, prin oferirea educației în limba română oriunde s-ar afla.

Începând cu anul școlar 2007-2008, Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Institutul Limbii Române au lansat Proiectul privind predarea cursului de Limbă, cultură și civilizație românească în unități de învățământ din state membre ale Uniunii Europene. Proiectul este desfășurat în prezent în Spania, Italia și Belgia. Cursul de Limbă, cultură și civilizație românească, în format de două ore pe săptămână, cu profesori români, este predat în școlile din Spania ca activitate extrașcolară.

Pentru a da localităților, comunităților și instituțiilor culturale centrale, locale sau obștești posibilitatea de a

Începe de pe acum pregătirile, publicăm mai jos documentul inițial al propunerii din anul 2008, precum și o bibliografie a tuturor materialelor existente în colecția revistei și în meniurile portalului nostru:

TOȚI ROMÂNII SUNT CHEMAȚI A SĂRBĂTORI
LAOLALTĂ CU FRAȚII LOR DIN BASARABIA
ZIUA LIMBII ROMÂNE
FĂCÂND DIN ACEASTA O SĂRBĂTOARE NAȚIONALĂ

PROPUNERE PRIVIND SĂRBĂTORIREA LIMBII ROMÂNE

Vom intra în curând în cel de al douăzecilea an de când frații noștri din Basarabia aniversează evenimentele din acea vară fierbinte a lui 1989 când cărturari și vorbitori ai limbii române s-au ridicat laolaltă la Chișinău cerând recunoașterea acesteia ca limbă de stat și trecerea la alfabetul firesc al scrierii cu caractere latine. An de an, ei consideră aceasta cea mai însemnată sărbătoare a afirmării lor moderne, iar ecoul ei, fiind vorba de limba noastră comună, se întinde mereu în țară și în comunitățile românilor de pretutindeni.

Anul trecut, un eveniment asemănător a avut loc la românii din Valea Timocului, una dintre încă nedreptățile enclave românești care, venind să-și afirme limba strămoșească, a dat avânt și mișcării de afirmare culturală a ultimelor comunități de români care nu au făcut încă un asemenea pas, atrăgându-ne în același timp atenția și nouă, celor din țara ce constituie miezul și locul permanent de regenerare, lărgire și modernizare a acestei culturi străvechi pe pământul european.

Într-un asemenea context, revista noastră a lansat pentru prima dată ideea extinderii sărbătorii limbii române la toți cei care o vorbesc, iar cea de a opta ediție a Consfăturii Naționale a Intelectualilor de la Sate, dezbătând aspectele acestei sărbători în context istoric, a demonstrat că actul afirmării independenței, în primul rând prin limba națională, a statului fraților noștri de peste Prut, face parte din contextul larg al tuturor evenimentelor de pe parcursul anului 1989, ca an al prăbușirii definitive a dictaturii comuniste și al afirmării românești în omenirea modernă și-n lumea ei democratică. Din acest motiv, chemarea noastră de a stabili la sfârșitul lunii august o zi a sărbătorii limbii române așezând-o pe aceasta în contextul tuturor celorlalte sărbătoriri care evocă eliberarea întru democrație a românilor, aseamănă anul 1989 în întregul lui, cu anul 1848 care, având manifestări deosebite în Principatele Române de atunci, pornind la date diferite mișcări de emancipare în toate provinciile istorice românești, se confirmă istoricește, prin adunarea într-un singur context a tuturor acestor date și manifestări, ca an al pornirii marilor mișcări naționale care au urcat din treaptă în treaptă până la realizarea Statului Unitar Român.

La fel cu însemnătatea anului 1848 pentru istoria românească a următoarelor două secole, anul 1989 a culminat cu evenimentele eliberării noastre din Decembrie, tocmai pentru că a fost pe tot parcursul său un an frământat de mișcări de emancipare românească manifestate în diverse moduri. El merită o notare specială și, prin stabilirea conjugării mai multor aniversări, printre care cea propusă de noi sărbătorind cu toții ZIUA LIMBII ROMÂNE, îi vom acorda întreaga însemnătate, ca un prag de conștiință românească ce vine a se afirma în fața chemărilor de iluminare democratică ale secolului al douăzecișuilea.

Pentru că, atunci când vorbim despre anul 1989, am neglija un aspect esențial al osmozei noastre naționale întru aspirații democratice dacă ne-am referi numai la acele zile de decembrie de nemaipomenită însemnătate. Pentru definirea momentului istoric trebuie precizate elementele unui dramatism mult mai amplu, mult mai cuprinzător ca teritoriu și ca simțire națională, subliniind faptul că tensiunea unei asemenea trăiri de mult mocninde începuse să se generalizeze cu o iarnă înainte, unii dintre noi stând în frig și obligați să citească în ziare lecții despre alimentația rațională fiindcă tiranul înnebunise până la a-i muștra pe români că mănâncă, în vreme ce alții, stând tot la cozile comunismului inconștient la îndatorirea elementară de aprovizionare a populației, nici măcar nu puteau citi minciunile propagandistice într-un ziar în limba lor, sau cu alfabetul lor. Într-un asemenea mod, chiar de comunicare peste graniți, se producea o nemulțumire generală și, în felul acesta, întristător și mocnind peste tot, se producea osmoza nemulțumirii naționale premergând evenimentele anului 1989. Care primea un timid ajutor dinafară, așa cum venise prin operațiunea „Villages roumaines”, dar se manifesta prin vădite convulsii în țară, în satele demolate, în ecurile revoltei de la Brașov sau așa cum a fost protestul spontan din fața demolării mănăstirii Sfânta Vineri și circulația organizată a listei de semnături care cereau păstrarea monumentelor de cult.

Pentru ca, deodată, în ciuda forțelor mari desfășurate de securitate - și represiv, prin accentuarea aproape teroristă a supravegherii dinăuntru, a goanei după informatori și a repartizării fățișe de „sectoristi ai securității” în toate instituțiile și întreprinderile – dar și diversionist prin infiltrarea de cârțițe în diasporă, în ciuda unei nemaîntâlnite întăriri piramidale a puterii polițienești din țară, s-a întâmplat minunea:

Printr-un por românesc dinafara sferei acestei puteri, atrăgându-și opresiunea de la o altă poliție, se sparge membrana ce realiza doar înceata osmoză, iar dorința de afirmare națională, de eliberare măcar morală a tuturor românilor, izbucnește la Chișinău în vară, prin adevărate lupte de stradă pentru obținerea dreptului la ceea ce are mai etnic un popor: Limba maternă.

Osmoza, funcționând ca o reacție la departajările și delimitările artificiale, a devenit atunci reală circulație de sentimente românești oriunde inima devenirii noastre pompa același sânge. Iar, de atunci, acel 29 - 31 August 1989 care s-a încununat cu Ziua Limbii Române, ziua recunoașterii ei oficiale ca limbă a încă patru milioane de români, se înscrie în istoria anului revoluționar la fel de evident ca și marile noastre zile din 17 – 23 Decembrie... Sărbătoare de suflet nu numai a fraților noștri basarabeni, Ziua Limbii Române trebuie așadar să devină o sărbătoare în toate colțurile României și în toate colțurile românești din lume. Ea face parte din istoria îndelungatei noastre lupte de emancipare și, alături de Decembrie, ca și de alte momente ale rezistenței, ea va reflecta lumini de referință atunci când vom ajunge să înscriem fenomenul românesc al anului 1989, la fel cum îl avem înscris, de mai multe generații de istorici, pe cel al anului 1848.

Pentru aceasta, Mișcarea pentru Progresul Satului Românesc, propune ca cea de a noua ediție a Consfatuirii Naționale a Intelectualilor de la Sate să se desfășoare în ultimele trei zile ale lunii august 2008, devenind un simpozion de evocare și studiu a datelor istorice de afirmare națională din anul 1989 și stabilind, prin aceasta, data exactă la care să se definitiveze trecerea în calendar a Zilei Limbii Române, ca sărbătoare națională a românilor de pretutindeni.

BIBLIOGRAFIE INTERNET

cu extrase și texte de folosit la manifestările Sărbătorii Limbii Române precum și în seminariile sau simpoziioanele pregătitoare

<http://cartesiarte.ro/portaleu/p2.php?nr=6&an=2009#content>

<http://cartesiarte.ro/portaleu/p2.php?nr=7&an=2009>

<http://www.cartesiarte.ro/index.php?pid=93>

<http://www.cartesiarte.ro/index.php?pid=94>

În continuare vă oferim pentru dezbaterile pe aceasta temă, câteva noi articole:

Literele â și î;

Complexele lingvistice ale moldovenilor și limba română;

O întrebare nouă la niște date care

au căpătat certitudine în ultimii ani;

NE ESTE FURATĂ ISTORIA;

un atac la adresa integrității statului național român;

Dacii de la capătul lumii

Urme „românești” în Marea Britanie.

IATĂ, DIN PĂCATE, CE AJUNSESEM SĂ PUBLICĂM LA 29 AUGUST 2012, ÎN VREME CE, UN MESAJ TRIMIS DE LA COTROCENI CĂTRE FRAȚII NOȘTRI DIN BASARABIA, POMENEA PENTRU PRIMA DATĂ, DAR ATRIBUINDU-ȘI LĂUDĂROS MERITELE, DESPRE ASEMENEA DEMERSURI:

ZIUA NAȚIONALĂ A LIMBII ROMÂNE SAU ELIBERAREA MINȚII PARLAMENTARILOR

Iată că întâmplarea, prin cine știe ce binecuvântată coincidență, ne amintește astăzi 29 august o tristețe mai veche. Prin care putem trage mai întinse în timp concluzii, decât din lipsita de concluzii stare națională, lăsând în ceață până și finalul acestei suite de articole despre ultimul referendum național. La fel de lipsită și covârșită de perfidia bâlbelor procedurale ca și rezultatul îngropat în sforăria mascaradei de pseudodezbateri pe formalități. Provocare folositoare relei credințe politice dar pe care, din păcate, au acceptat-o cu naivă ignoranță mulți confrăți din presă care s-au pretat la filibusterismul formalismelor lansate ca diversiune, lipsit fiind de altă menire decât să ducă electoratul cu vorba. Să-i lase

impresia că situația tot mai gravă pentru el se discută când, de fapt ea se escamota îngropându-se definitiv sub gigamiardele de vorbe inutile, despre proceduri inutile sau, uneori, chiar inexistente, inventate ad-hoc. Adică proceduri lipsite de procedură care ne-au ocupat două luni viața într-o discuție despre neant, cu unicul scop de a ne arunca în neantul din care să nu mai apucăm nici a trăi în democrație, nici măcar a ști cu adevărat ce este aceasta.

Pentru că astăzi, exact la două zile de la rușinea reînvierii mortului la Cotroceni, ar fi trebuit să fie zi de mare praznic național, sărbătoare de aleasă simțire românească, bucurie a evocării unor mari momente din afirmarea noastră națională și chiar prilej sfânt de întărire a legăturilor de sânge, credință și cultură a românilor de pretutindeni, prin propusa, încă din anul 2007 a SĂRBĂTORII NAȚIONALE A LIMBII ROMÂNE!

Da, încă din anul 2007, luând pildă de la frații noștri basarabeni care au o asemenea mare sărbătoare (și și-o cinstesc an de an în ciuda unor opresiuni bolșevice exercitate mult mai direct, mult mai brutal și chiar dușmănos față de românism, blestem care la noi nu are cum se manifesta decât atunci când un președinte demis se bucură de sprijinul dușmanilor din afară), un grup de oameni cu simțire patriotică am propus extinderea acestei sărbători la tot spațiul românesc. Am propus cântarea ei cu glasul românilor de pretutindeni; am propus legiferarea cinstirii ei cu duioșia cu care știm să ne mângâiem limba și s-o simțim uneori ca pe o și mai cuprinzătoare Patrie.

Un grup de reviste românești și reviste de limbă română din toate colțurile lumii au consacrat pagini și numere întregi atât unor articole care argumentau această nevoie de trăire națională a românilor la nivel global cât și studii, conferințe, articole politice, literatură și act cărturăresc de antologare literară, prin care sărbătoream propriu-zis evenimentul, îi dădeam dimensiuni din ce în ce mai mari decât manifestările sabotate de oamenii lui Voronin, sau serbările pe care tinerii basarabeni le organizau la București, Iași și în alte centre universitare; tocmai susținându-le pe acestea în ciuda opresiunilor bolșevice de la Chișinău și raliindu-ne lor pentru a crea ecou în toată românimea. Primari patrioți și Consilii locale au organizat propriile lor manifestări în orașe și comune, în școli sătești cu învățători care n-au uitat trăirea simțirii românești a înaintașilor întrunind ca pe vremuri clasele și cinstind sărbătoarea în careul școlii, în cântec și joc, spre bucuria părinților și, mai ales a bunicilor care-și aminteau ce trăire patriotică existase cândva între pereții modești unde înflorea educația fiilor de țărani.

A fost un început plin de entuziasm, cu ecouri și-n comunitățile românești din străinătate, dar și între consilierii multor comune și orașe din țara noastră care au concretizat fapta în decizii locale votate și parafate pentru a institui sărbătorirea an de an de către locuitorii lor a emoționantului eveniment evocator și întăritor de spirit românesc.

În acest fel, anul 2008 a venit cu multe hotărâri de Consilii Locale și de Comitete ale unor ONG-uri românești din țară și străinătate de a institui pe plan local Sărbătoarea Națională a Limbii Române; o serie întreagă de studii de istorie, de lingvistică, de tradiție românească și de materiale literare dedicate evenimentului au apărut în culegeri folosite de organizatorii acestor manifestări, Asociația Comunelor din România, membră a Consiliului Comunelor și Regiunilor Europei a votat o hotărâre de desfășurare a acestei sărbătoriri care s-a întins de la Izbiceni Proclamației de la Islaz la Sighetul Marmației, la Luncavița Deltei, la asociații românești din Germania, Belgia, Canada, Australia și a culminat, în afară de trăirea manifestărilor propriu zise, cu alcătuirea dosarului unei propuneri legislative. Un grup de senatori ai legislaturii trecute și-au însușit dosarul prezentat de noi, au redactat expunerea de motive, au obținut acordul Consiliului Legislativ, ajungând până la a o supune aprobării Biroului Permanent. Dar alte preocupări care au ocupat timpul parlamentarilor au făcut legislatura respectivă să se încheie în anul 2009 fără ca Legea să ajungă la promulgare, cu toate că, în acel an, și mai multe localități, și mai multe organizații ale românilor din țară și străinătate au cinstit sărbătoarea pe plan local.

În anul 2010, de asemenea, propusa Sărbătoare Națională a Limbii Române a fost însușită și onorată de tot mai multe comunități românești, în tot mai multe localități, în publicații, în instituții de cultură, în așa fel încât, un grup important de parlamentari a preluat inițiativa legislativă. Ei au completat dosarul și au reformulat expunerea de motive, punând accent pe contextul în care, tot mai multe asemenea sărbători naționale strâng laolaltă etnici ai țării respective și vorbitori ai limbii lor din întreaga lume, sărbătoririle căpătând uneori un uriaș ecou internațional de afirmare a idealurilor specifice. Obținând toate avizele necesare, noul dosar susținut de semnăturile a 166 de parlamentari a fost înaintat spre aprobare birourilor celor două camere în anul 2011, dar nici până astăzi lucrurile nu au mai înaintat.

Și este de înțeles. Concluziile le poate trage singur cititorul, el însuși martor al marasmului în care a intrat viața politică românească priticind manipulațiunii cu nume de tornadă, gen Nașpazia sau The Grean: Putea vreun parlamentar antrenat în zăzania produsă de caracterul infect al președintelui țării, să mai fie atent la un deziderat cum ar fi simțirea patriotică și trăirea ei prin limba națională?! Puteau Birourile permanente ale celor două Camere să fie atente cu o asemenea problemă calmă și de fond, când lupta pe ciolan le antrena în alte direcții?!

Iată cum mascarada procedurală lipsită de orice preocupare de fond social, uman sau moral în care cu jignire ne simțim tot mai afundați, ajunge să anihileze chiar și unul dintre cele mai nobile sentimente de afirmare națională. Ca un blestem, se repetă cele petrecute dincolo, la Chișinău unde, scoțând sărbătoarea din calendar, Voronin a încercat fățiș să-i împiedice pe basarabeni a o celebra. Era pe vremea când el venea la Cotroceni onorând mituirea omologului său ce-i ajuta susținerea europeană în realegere, cu unsprezece mii de sticle de vin. Nu știu cine le-o fi băut, dar gustul lor amar se simte, iată, în aceste zile când se face atâta caz de cvorum, în vreme ce, printre scandalurile întreținute excesiv în cele două mandate prezidențiale, nu s-a găsit loc pentru un cvorum care să legifereze 29 august ca Zi Națională a Limbii Române. Unica sărbătoare care i-ar reprezenta pe toți românii, din toate țările colțurile lumii, nu pe criteriul dacă sunt înscrși sau nu sunt înscrși în listele electorale, ci prin limba, tradițiile și cultura păstrate-n bătaia inimii.

Tot mai numeroși, cinștim această sărbătoare aducându-i din plin prinosul. Dar umbra mâhnirii nu este suficientă ca să ne ascundă neliniștea privind dreptul nostru la afirmare, câtă vreme Europa, cultivând cu precădere interesele magnaților ei, cochetează cu o asemenea categorie de vânzători de țară. Și chiar îndemnându-l pe unul să-l susțină pe celălalt, cum pretinde Băsescu că s-a întâmplat când, prin efortul său de a manevra anumite forțe basarabene, l-a umplut de voturi pe Voronin asigurându-i cel de al doilea mandat.

Ba, a mai și declarat public faptul că Europa l-a îndemnat să facă asta. Aș fi tare curios să văd dacă, la o zi festivă a tuturor românilor în contextul în care și-ar sărbători unitar limba, marii conducători ai Uniunii continentului nostru ar fi dispuși să recunoască îndemnul dat guvernării unei țări membre, de a face campanie politică pentru candidatul unui partid ce sfidează tocmai istoria acestui continent numindu-se încă „partid comunist”.

Cât despre parlamentarii noștri, măcar pentru o asemenea rațiune: De a discuta durerile noastre pe limba noastră – sper să iasă din marasmul precipitatelor lor activități inutile (și inutil plătite de electorat) care neglijează atât prezentul gravelor nevoi populare cât și diacronia afirmării noastre ca societate modernă, aruncând munca lor parlamentară în derizoriu, așa cum vor numai provocatorii de diversiuni naționale. Să evalueze groaznică stagnare socială și pierdere de timp pe care a provocat-o zăzania recentă pentru întreaga țară și, mai ales pentru ce sunt ei aleși ca să realizeze. Zăzania învrăjbirii românilor provocată de și în jurul unui om care se afirmă doar prin vrajbă. Sa-și dea seama ei, legislativul, că din asemenea motive am ajuns a nu mai avea în scaunul de garant al Constituției un om, ci doar un cinic tertip procedural.

Să renunțe, așadar, la sterilele preocupări privind formalitățile care dispar odată cu incompetenții ce le evocă, gășindu-și timp și pentru veșnicia Limbii Române.

Corneliu LEU